

פרשת בהר

"אונאת דברים" - איסור לצער אדם בדיבור ולפגוע בו.

"וכי תמכרו ממכר לעמיתך.. אל תונו איש את אחיו" - (כ"ה, י"ד) - אונאה במקח וממכר.
 "ולא תונו איש את עמיתו ויראת מאלוקיך.." (כ"ה, י"ז) - אונאה בדברים.

יצר ההתגרות הטבוע בלב, מסית את האדם להכאיב לזולת בדיבורים הפוגעים בציפור נפשו הגורם לו עלבון צורב ומדכא, העולה על כל כאב פיסי.
 גם אלה שנוהרים להונות אחרים בענייני ממון, נוהגים לזלזל באיסור 'אונאת דברים' ומתוך קלות דעת פושעת, מכאיבים לזולת ומפזרים מלח על פצעיו.

רבי אליעזר אומר: זה בגופו זה בממונו - אונאת דברים גורמת צער לגוף.
 רבי שמואל בר נחמני אמר: זה (ממון) ניתן להשיב, וזה לא ניתן להשיב.

(מתוך "מעייני האגדה" א. ארזי)

שעור פרשת השבוע: דובי גינזברג

ימי החול		שבת	
4.53	זמן תפילין/טלית	19.06	הדלקת נרות
		19.15	מנחה א' 14.00
9.11	סוף זמן ק"ש		ערבית ושיעור
19.31←19.27	שקיעה	6.45	שחרית א'
13.15	מנחה א' (בחד"א)	8.30	שחרית ב'
19.15	מנחה, שיעור וערבית	11.30	קידוש
19.49	צאת הכוכבים	17.40, 13.30	מנחה
20.10	ערבית	17.15	לימוד 'דור לדור'
		18.00	שיעור הרב
7.30	שחרית נוער בביה"ס	20.04	צאת השבת

כרשת כהר- "וספרת פק עפצ..."- הספירה: זמן, מקום ונקודת התחלה

בפרשתנו ישנו ציווי על ספירת שנות השמיטה והיובל. מדובר במצוות שלא נהגו כלל במדבר עצמו והן ניתנו כמצוות עתידיות, אשר יתקיימו בארץ בלבד לכשיכנס העם אליה "כי תבואו אל הארץ" (ראו בהקשר זה מאמרו של הרב כרמיאל כהן באתר ישיבת מעלה אדומים). נראה כי ישנה משמעות רבה לזמן ולמקום של הספירה.

הרש"ר הירש, בהתייחסותו לספירת העומר הנזכרת בפרשה הקודמת, כותב:

"ממחרת השבת: כבר חגותם את חג חירותכם; וכבר זכרתם לפני ה' את העצמאות, שזכיתם בה בשבתכם בארצכם ובאכלכם מלחם הארץ; נמצא, שכבר הגעתם אל החירות ואל רווחת העצמאות, המהווים בדרך כלל את מטרת כל השאיפות הלאומיות. ואילו אתם תראו עצמכם רק בראשית ייעודכם הלאומי; ותחלו עתה למנות לקראת השגת מטרה אחרת... במקום שאחרים חדלו לספור, תחל ספירתך אתה."

דברים אלו של הרש"ר נזכרים אמנם בהקשר של ספירת העומר, אך נראה כי הרעיון המובא בהם, ממשיך ותקף גם בהקשר של הספירות הקיימות בפרשתנו שלנו, ואף מתקשר באופן הדוק ליום העצמאות. בספירה יש ביטוי לשאיפה להגיע אל היעד ולכן יש חשיבות לכך שהיא מתקיימת דווקא לאחר חג החירות במקרה של ספירת העומר, ולאחר ישיבתנו בארץ במקרה של השמיטה והיובל: לכאורה, כבר השגנו את היעד הנכסף של חירות וקנין הארץ אך דווקא במקום זה נאמר לנו כי למרות התלאות הרבות שעברנו בדרך ועל אף שהגענו אל רווחת העצמאות, זוהי רק התשתית ליעד הלאומי האמיתי והעמוק יותר. תיאורית הצרכים של אברהם מאסלו טוענת כי רק קיום תשתית של הצרכים הפיזיולוגיים הבסיסיים ובטחון בקיום הפיזי, מאפשרים לאדם להגיע לקומה גבוהה יותר של מימוש עצמי, ונראה כי לתפיסה זו יש תוקף גם ברמה הלאומית. ספירות ה' שבע' השונות בפרשתנו, הקשורות בקרקע ובפעולות השדה, הן למעשה אבני דרך שנועדו לסייע לנו להבין כי החומר הוא אמנם בסיס חשוב בקיומנו אך אין די בו. הרש"ר הירש ממשיך ומדבר על השמיטה כעל הוצאה מהכוח אל הפועל של ערכי התורה על ידי בניית חברה המושתתת על צדק.

בהקשר של הגדרת ייעודנו הלאומי, שנראה לי כי לשמיטה חלק מרכזי בו, אומר הרצל (תקוותנו, 1904):

**"קראתי פעם לציונות אידיאל אין סופי,
ואני מאמין באמת כי גם לאחר השגת ארצנו,
ארץ ישראל, לא תחדל מלהיות אידיאל.
כי בציונות כפי שאני מבין אותה, כלולה לא רק השאיפה אל כבדת ארץ מובטחת כחוק בשביל עמנו האומלל,
אלא גם השאיפה לשלמות מוסרית ורוחנית"**

מעבר לזמן ולמקום של ספירת שנות השמיטה, ניתן להתבונן על נקודה נוספת הנוגעת אף היא במהות: **מתי מתחילה הספירה?** השמיטה קרויה 'שנת השבע', שם המרמז על היותה השנה האחרונה במחזור ספירה בן 7 שנים. בשיר 'שמיטה' של סיון הר-שפי מופיעה השמיטה דווקא **כהתחלה**. בראייה של ספירה מחזורית בעלת מספר רבדים, השמיטה היא במובן רק תחילתו של תהליך ולא סופו. דווקא מתוך כך שבהתחלה אנו שומטים, מרפים, משחררים את אחיזתנו ושליטתנו, יהיה המשך טוב יותר לשנים הבאות. מענין לשים לב כי השמיטה קרויה גם 'שבת שבתון': **"ויבשנה השביעת שבת שבתון יקיה לארץ"**. השבת באה לאחר "ויכולו", ובהקבלה ל "במקום שאחרים חדלים לספור, תחל ספירתך אתה", אולי יותר משהיא 'סוף-שבוע', השבת מהווה התחלה ואור גדול לימי החול שיגיעו אחריה. אף השמיטה, בכוחה להיות התחלה הנותנת כוח, כיוון ואמת, הכנת עומק לבאות. עלינו לספור ולפעול במציאות, המלאכה עוד רבה ואין אנו בני חורין ליבטל ממנה.

הַהֲתַחֲלָה תְהִיָּה שְׂמֻטָּה
 נִרְפָּה וְנִפְקָר לְזָרִים
 לֹא בְחֵרוֹק שְׁנַיִם לְתַלְמִים
 נִתֵּן לָהּ לְקַלְקֵל אֶת הַשּׁוּרוֹת
 בְּהֲתַחֲלָה נִתֵּן לָהּ מְנוּחָה
 אַחַר כֵּן נֶעֱבֹד בָּהּ שְׁנַיִם
 כְּיָמִים אַחָדִים
 הָעֶשֶׂב יַעֲלֶה פָּרָא
 הַחֲזִיָּה תִרְבֶּה
 הַיָּמִים יִשְׁתַּגְּעוּ וּמַעֲיָן
 יִפְרֹץ בְּבֵית
 בְּסֻלּוֹן, לְעֵינַי כָּל.
 יִפְלוּ כְּפִתּוּרִים, יַעֲלוּ פְּרָחִים
 לֹא מְבוּכָה
 הִיא תִינִיק אוֹתָנוּ מִדְּבַשׁ הַחֶלֶב.
 הַהֲתַחֲלָה תְהִיָּה שְׂמֻטָּה
 כְּבִשְׁנַת שְׂכָחָה
 מִכִּין אֶת עֲצָמוֹ בְּעֵמֶק
 חֶקֶל תִּפְוֹחִין. (סיון ה'ר-ס"ג, ע"א ת"א)

אתר אינטרנט

יום השנה לפטירתו של חיים מנחם אפשטיין ז"ל

ביום שלישי, י"ג אייר תשע"ד (13.5.14)
 נקיים אזכרה למלאת שנה לפטירתו של בעלי, אבינו וסבנו

חיים מנחם אפשטיין ז"ל

17.15 - התכנסות בבית הקברות

18.00 מנחה בחדר האוכל הימני

(כיבוד קל)

18.30 - התכנסות ודברי פרידה בחדר האוכל הימני

משפחת אפשטיין

בליל שבת - עסק הרב ארי בהלכות יום העצמאות והעלה לדיון את "ברכת שהחיינו" הנאמרת על ידינו בחג. התעוררו כמה שאלות: האם הברכה נאמרת על עצם היום בו נעשתה תשועה לעם ישראל או בהקשר למעשה מיוחד בדומה להדלקת נרות בחנוכה או קריאת מגילה בפורים - ימים בהם נעשתה תשועה לעם ישראל ומותרים במלאכה. ובכלל האם אין כאן ספק ברכה ויש להקל ולא לאמרה מחשש לברכה לבטלה? ובכן, בברכת שהחיינו אנו מברכים על השמחה "שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה", כך שמי ששמח על כך שיצאנו מהגלות ומחוסר האונים, הפסקנו להיות סמוכים על שולחנם של עמים אחרים וזכינו ליישב את הארץ (ומי לא?), וודאי שאינו מברך לבטלה. הוסיף הרב ארי הצעה מקורית להפוך את ההלל הנאמר בחג כביטוי לשמחה - למעשה המיוחד אשר לכבודו אנו מברכים "שהחיינו", ובכך לצאת לכל הדעות.

בשבת-בשיעור פרשת השבוע העלה יניב עקיבא את הדילמה שעמדה בפני חכמי המשנה בבחירת השיטה שעל פיה יש למנות את גדולי ישראל. על פי השיטה הישראלית - הדגש צריך להיות על תלמיד חכם **שנכח** בבית המדרש ו**שמע** מרבותיו כך שנהיה בטוחים שהמסורת עברה כראוי. השיטה הבבלית מדגישה דווקא את יכולת ה**לימוד והחידוש** של המועמד על פי המתודות הדרשניות שהתורה נדרשת בהן. מסתבר שלכל שיטה יתרון משלה ובזמן של ספק וחשש לאבדן הדרך - יש להיאחז בחכמת ההמונים ומנהגיהם שעולים על חכמתו של היחיד. לסיום הביא יניב מקרה המוזכר ב"ילקוט שמעוני" ובו מסופר על חכם ישראלי שהיה גדול מחבריו שחיכה בעצתו אשתו שיבואו ללמוד אצלו במעונו החדש במקום שיצטרף הוא אליהם שהרי הם צריכים אותו והידע נמצא אצלו.. סופו ששכח את תלמודו והידרדר קוגניטיבית עד שהחל משבש פסוקים ושוכח מילים. מסקנה?..

לגמרי במקרה התחבר שיעורו של הרב ארי אחה"צ ב"מסכת אבות" לסופו של השיעור הקודם. מסתבר שאמנם בכל המידות יש ללכת בדרך האמצעית ולא להגזים לשום כיוון, מלבד במידת הגאווה. ומה מיוחד דווקא בה? שלעולם האדם אינו יכול להעריך עצמו נכונה בנושא הגאווה והוא נוטה להקל עם עצמו מאד. לפיכך דווקא כאן, עלינו לשאוף לקיצוניות של "מאד הוי שפל רוח" וכך נגיע לדרך האמצע. אלא מאי? צריך רק להיזהר שלאחר מכן, לא נתגאה בצניעותנו..

ביום ראשון - בבקר, הוצג "אות הקוממיות" בכניסה לחדר האוכל, המועלה מדי שנה ביום הזיכרון, ממקומו הקבוע אשר במעוז. ולרובנו הזקוקים להסבר: "אות הקוממיות" - ניתן ליישובים שעמדו בגבורה בזמן מלחמת השחרור בקו החזית. לעת ערב התכנסנו לטקס המסורתי והמרגש בחדר האוכל שהופק בחן ובנועם על ידי רעות הימן וליאור לנדאו. השנה התמקדנו בדמותם של נתן עברון ז"ל ויהודה וייס ז"ל. לאחר סיום הטקסים, התקיים ערב שירי לוחמים על הדשא הסמוך למועדון לחבר בניצוחו של אסף סוברי שניגן על הגיטרה. אל אסף, שניהל מוסיקאלית גם את הטקס, הצטרפו שרון לוי על הקלידים ורותם כהן בשירה. היה זה ערב מרגש, איכותי ומגבש. תודה לאסף שחלק עמנו את כישוריו המוסיקאליים והשאיר לנו טעם של עוד.. למופעים הבאים.

ביום שני - ליל יום העצמאות התקיימה תפילה חגיגית ומוסיקלית בניצוחו של נחום כשזמיר פראווי עונה לו בתוף ואוהד גיבל - בגיטרה. המפקד השנה היה בסימן "העבודה בקיבוץ". את המשואות הדליקו נציגי הענפים השונים, יונת ובני- נציגי מש"א, הניפו את הדגל ונחום ובוקי זימרו בדואט את השיר: "רק מילה טובה" שמייד עשה לנו טוב.. הילדים ריקדו ופיזזו לצלילי 'שירי עבודה' בכל הסגנונות ומכל התקופות ובמקום מופע הדגלנות המסורתי, שרו חניכי בני עקיבא את שירם שזכה בפזמונסיף וסחפו את הקהל. לאחר ריקודי השמחה התקבץ קהל מרשים לסעודה שהתקיימה באווירת חג עליזה ובמזנון חופשי.

ביום שלישי - יום העצמאות החזירה אותנו ועדת תרבות למשחקי הילדות עם "טעם של פעם" ומשחקי שכונה. מי עוד משחק בימינו "חמור חדש", "חיי שרה" או "גומי"? את ההצגה משכה קפיצת החבל ההמונית, בהשתתפותם של אלו שעשו זאת לפני עשרות רבות של שנים.. בלטו בפעילות - משפחות על ילדיהם וסבים וסבתות על נכדיהם. לעת ערב תם השרב והטמפרטורות צנחו, ריחות הצלייה התנדפו, העשן התפוגג, וכבר נשמעים קולות גרירת הקרשים לקראת ל"ג בעומר..

יורט ק'מלמן

צוד תאמה לבקשת הצורך

קיבלנו בשמחה הודעה של ועדת תרבות על מופע משירי שמוליק קראוס וכבר תכננתי שתהיה לי אתנחתא מוסיקאלית בין ימי הזיכרון הפרטיים שלי לבין אלה הלאומיים. ברגע שראיתי את שמו של רועי גולן בין המבצעים לא הייתה לי שום תהייה לגבי איכות המופע ואכן רועי לא איכזב. למרות זאת, כגודל הציפייה כן היה גודל האכזבה! כאחת ששרה במקהלה, אני יודעת מהי חשיבות האיזון בין הקולות והליווי, וכמה זמן מוקדש על ידי המנצח לפני הופעה על מנת שהאיזון (באלאנס בלע"ז) יהיה מושלם. זה לא קרה במופע שהתקיים אצלנו. אני היא זו שקמה לבקש מצוות ההגברה לטפל בדבר, דותן אמר לי שהפעם לא הוא האחראי והצביע על האיש שישב לידו ושמע אותי, דבר לא נעשה בעניין. התופים והגיטרה בס כיסו על קולו של הזמר, המילים נשמעו לא ברורות, הקלידים בקושי נשמעו והליווי של רועי לא נשמע כלל, ראיתי את שפתיו נעות, אבל זה לא נשמע כלל. אף כי מתוך אהבת השירים הצטרפתי בשירה, אני יכולה להבין את אלה שלא הצטרפו. אין לתמוה שחברים נטשו באמצע המופע אף כי זה לא נימוסי, והדבר המשכנע ביותר הייתה אנחת הרווחה שנשמעה בקהל כשההרכב הודיע שסיים, וכמות האנשים שקמו מיד ועזבו ולא ביקשו או חיכו להדרן. חבל! זו הייתה החמצה!

רמי הזכיר בדבריו את האיחור בתחילת המופע. יש כאן כניעה למאחרים וחבל כי זה גורם צער לאלה המגיעים בזמן. אם רוצים לאפשר הגעה בנחת, אפשר לכתוב בהזמנה "התכנסות בשעה X, תחילת המופע/ההרצאה בשעה Y" ואז להקפיד על הדיוק. זה אפשרי, ראו לדוגמה את טקס יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל, שהיה טקס מושקע ורגיש וצויין בו "בשעה 18.45 בדיוק" והתחילו בדיוק בזמן והציבור מילא את האולם בזמן. בעיניי חשוב להתייחס בעתיד לנושא הזה.

ונקווה שיהיו לנו תמיד מופעים והרצאות מעשירים.

יענה צברון

ברכה לחי האמנות *fkine keje* סמיט בסעודה

זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו. אנו מציינים היום את הנס הגדול שעשה ה' לעמנו, עם תקומתה של מדינת ישראל, שהיא עוד חוליה בשרשרת הגאולה אותה אנו זוכים לחיות ולראות.

דרכה של הגאולה על כל שלביה הינה אחד מהדברים היסודיים הנתונים במחלוקת גדולה בעולם היהדות.

האם המשיח יבוא פתאום כמאמר הגמ' בסנהדרין: "משיח בא בהיסח הדעת", ואיתו יביא את כל עם ישראל היושב בגלות – ועל כן אין כל משמעות לבניין הארץ וקיבוץ הגלויות. או שמא תהליך הגאולה הוא קמעא קמעא, לאט לאט במהלך טבעי. עם ישראל תחילה באופן טבעי בארץ ישראל, יבנה אותה ויפתח ורק אח"כ יופיע מלך המשיח ותושלם הגאולה במלואה?

האם אנחנו שותפים בתהליך מתמשך של גאולת ישראל או שאין לנו משמעות והכל יקרה באחת ויושלם כמהלך אחד עם התגלות המשיח?

מדברי חז"ל במקורות רבים עולה כי גאולתם של ישראל הינה תהליך ארוך ואף סבוך ובו משמשים בערבוביה כוחות רבים ומנוגדים, אך סופו של תהליך זה, בו נדרש עם ישראל לקחת חלק פעיל, הוא בגאולה שלמה ובהתגלות כבוד ה' בעולם כולו.

בירושלמי מסכת ברכות וכן ביומא מסופר על רבי חייא רבה ור' שמעון בר חלפתא שהיו מהלכין בהדא בקעת ארבל בקריצתה (קודם שהאיר היום). וראו איילת השחר שבקע אורה. אמר ר' חייא רבה לר' שמעון בן חלפתא: בי רבי! כך היא גאולתן של ישראל, בתחילה קמעא קמעא כל מה שהיא הולכת היא רבה והולכת.

מאי טעמא? "כי אשב בחושך ה' אור לי" – כלומר שהגלות היא החושך והגאולה היא אורה, וכשם שאור השחר בא מעט מעט והולך ומתרבה, כך גאולתן של ישראל שנדמתה לאור.

מקור זה, אחד מיני רבים מלמד אותנו כי אכן דרכה של הגאולה השלישית והאחרונה היא לבוא קמעא קמעא, כתהליך, תהליך בו אנו נדרשים להיות שותפים מלאים ולפעול עם א-ל.

חז"ל מדייקים ומוצאים סימנים המוכיחים את הגאולה:

תחיית העם – קיבוץ גלויות והחיים היהודיים בישראל, תחיית הארץ – א"י ישראל נותנת פירותיה, בחקלאות, בתעשייה, במדע ובטכנולוגיה. ישנם גם סימנים בעלי אופי קשה יותר: צרות וחבלי משיח, מלחמות, בעיות כלכליות ובעיות מוסריות ורוחניות.

עם כל הסימנים האלו, וחרף הסימנים הקשים יותר – אנחנו נותרים דבקים באמונה שאנו בעיצומו של תהליך הגאולה, וידינו אינן נרפות גם אל מול תופעות או מצבים קשים. אנו מאמינים שה' מלווה את עם ישראל בדרך הפתלתלה הזו, ודווקא בסיבוכים הללו, כי כך צריכה להיות הגאולה הסופית שלנו. אנו ממשיכים הגיד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות – ולדעת באופן הכי עמוק שגם בלילות, גם במצבים של חושך וקושי, אנו באמונה שלמה עם ה' ועם הדרך בה הוא מוליך אותנו, עמו הנבחר.

לפני כחודש, זכינו, משפחתנו, להיכנס לביתנו החדש בשכונת שקד. זכינו לבנות בית בישראל, זכינו לקחת חלק בבניין הארץ וזכינו לקבוע את משכננו הקבוע בקהילת סעד. אנו רואים בקהילה הזו, שרבים מתוכה התאספו כאן הערב – את תמצית תהליך הגאולה: קהילה של תורה ודרך ארץ, קהילה של אהבת ישראל, קהילה של בנייה,

עשייה ומעורבות בכל תחומי החיים, של קיבוץ גלויות, של קרוב פזורים, של עמל כפיים ושל עשייה רוחנית, קהילה שהיא משפחה גדולה, קהילה שהיא עם ישראל.

"אין לך קץ מגולה מזה" – נאמר על כך שארץ ישראל נותנת את פירותיה – ולכל המתבונן סביבו יבחין כי כאן בסעד ניתן לחוש בפועל את הקץ המגולה, את הפירות הממשיים שעל העצים בשדות ובפרדסים, כמו גם פירות של תהליכים פנימיים, פירות של קשרים אנושיים, פירות של קהילה צומחת ומצמיחה.

מאחלים לכולנו גאולה שלמה, עם הרבה פירות מתוקים של תחיית העם והארץ, בחסד וברחמים.

לאבי ולספיר חביבאן-מלף טוב להולדת הבת
אתרצה ולבני אורן, אמריט ולדודה להבי ולכל המשפחה
שתזכו להרבה אושר ונחת!

שעת סיפור בספריית ילדים

עם: **אילה שקלאר**

ביום שני, י"ב אייר, 12/5

בשעה **17.30**

לאחר מכן ניתן לשאול ספרים ודי.וי.די.

עד השעה **19.00**

מלמלניט בשמחה

מלצת רכב

נהג חדש

נהג צעיר - ברשותנו 6 רכבים בלבד המותרים לנהיגה לנהג צעיר/חדש.

נהגים עם **וותק** מתבקשים **לא** להזמין רכבים אלו (אלא אם אין רכב אחר פנוי) ובכך להתחשב ולפנות את הרכבים

המותרים לנהגים הצעירים.

רכבים ידניים - ברשותנו 2 רכבי ניסן **ידניים** ל7 נוסעים שעלות הנסיעה בהם **כמחיר רכב רגיל** היות והם חסכוניים בדלק.

נודה למשתמשים שרכב ידני אינם מהווה עבורם מגבלה, שיזמינו רכבים אלו בזמן שהם פנויים (במיוחד לנסיעות קצרות) וכך יפנו את הרכבים האוטומטיים לטובת אלו שאינם נוהגים בגיר ידני.

נסיעה בטובה

אסיבת נשים לכבוד ראש חודש אייר

נשים יקרות! אני רוצה לשתף אתכן בערב ר"ח אייר שנערך ביום רביעי בשבוע שעבר. את הערב **פתחנו** במשחקים שונים ובטריוויה על אירועים שקרו בחודש זה וביניהם - תחילת בנייתנו של בית המקדש הראשון ע"י שלמה המלך, יום הולדתו של הרצל, פטירתו של שלום עליכם ולכידתו ותלייתו של אייכמן. עברנו על שמות החודש- אייר- עפ"י הקבלה "אני ה' רופאך", "חודש הזיו, האור"- מכיוון שבחודש זה ישנו אור מיוחד היורד לעולם, השמש הזוהרת והניצנים הפורחים.

אמנם חודש אייר גדוש בימי אבל: יום השואה, יום הזיכרון, ימי ספירת העומר עד לל"ג בעומר לזכרם של תלמידי רבי עקיבא, אך עלינו לזכור כי יחד עם זאת ההיסטוריה- או כפי משמעותה הסתר- י-ה מראה לנו כי חודש זה פורח באירועים מיוחדים ומשמחים, אנו בדורנו עדים לגאולה הקרבה ובאה וסימניה: יום העצמאות ויום שחרור ירושלים החלים בחודש זה.

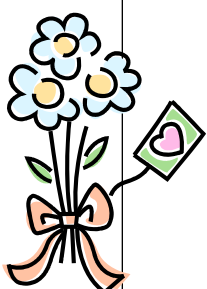
במרכז הערב: העבירה לנו מרים תמיר פעילות ביוגת צחוק. קשה לתאר במילים מה היה. אני בטוחה שהשכנים הופתעו ונדהמו מהצחוק והרעש הרב שעשינו.. מקוה שלא הפרענו יותר מדי למדנו ממרים על חשיבות הצחוק ויישומו בחיינו, למדנו איך למצוא את פרח הצחוק ולשתף חברות. אני חושבת שהפקנו מפעילות זו דברים רבים: לקיחת דברים בפרופורציה, אופטימיות ושמחה ללא סוף בה שופעת חברתנו היקרה מרים.

לסיום: ערכנו היכרות עם תכונות אופי בין עשרים המשתתפות. אני מקווה שאזכה ליום שאכיר את "משפחולוגיית" קיבוץ סעד לעומקה ולרוחבה..

אני רוצה להודות בראש ובראשונה לאכסניה המארחת: רחל ובני גינזברג! לכל המשתתפות היקרות שהוסיפו המון בנוכחותן וחברתן וכמובן- במעשי ידיהן! למרים תמיר שבע"ה תעזור לנו בכל חודש לפתוח בשמחה וצחוק! ולכל מי ששכחתי... סלחו לי!

שנזכה בע"ה לחודש מלא בשמחה ואהבה! ניפגש בערב ר"ח הבא!

איילה האלוי

לכל משפחת אינגלרד

התרגשנו מאד מהרעיון הנפלא לתרום לבית שקמה מערכת הקרנה, שמע ומסך, ולהנציח בדרך זו את הורייכם כשותפים לעשייה הקהילתית ועל כך-

תודה גדולה!

חנא, יונה וצוות בית שקמה

מנהרת הזמן

תשכ"ב-1962, ארגנה ועדת תרבות ערב שירה שהעלה אי אלו מחלוקות.. מיד הועלה הנושא לדיון על גבי העלון והועלתה הצעה קונקרטי - הרי היא לפניכם.

זו ההזדמנות להמשיך בדיון, לאחר למעלה מחצי מאה, מהמקום בו הוא נעצר- בערבי תרבות מה עדיף: איכות או כמות?

מוזמנים להגיב..

לאופיין של פעולות תרבות

ביום א' שעבר התקיים בבית המדרש ערב שירה בהדרכת המלחין דוד זהבי. השתתפות החברים אמנם לא היתה רבה, אך כל אלה שהופיעו ושתפו עצמם בפעולה זו נהנו הנאה מרובה. עלתה אפילו הדרישה לקיים פעולה זאת בצורה מסודרת ולעיתים תכופות.

ולשם מה ציינתי כל זאת? משום שלדעתי הפריך ערב זה דעה שמקובלת על הרבה חברים, ביניהם כאלה שהיו, נמצאים ויהיו בוועדת תרבות, וקבעו, קובעים ויקבעו את צורת פעולות שלנו ותוכנן. פעמים רבות נתקלת הצעה לקיום ערב תרבותי מסויים בתשובות: "זה מעניין רק חלק מהחברים". "זה ימשוך רק 40-50 חברים". "אי אפשר לשתף בזה את כל הציבור" וכדומה. ובזה נסתם הגולל על ההצעה וביצועה. וזו לפי דעת טעות, וטענות מסוג זה הפריך ערב השירה.

הצלחת פעולת תרבות אינה נמדדת אך ורק בכמות המשתתפים, אלא גם- ואולי בעיקר בהנאה ובתועלת שהיא מביאה למשתתפיה, דהיינו באיכותה.

שקולה הנאה אמיתית ועמוקה של כ- 50 חברים, כנגד הנאה פושרת והשתתפות כדי לצאת ידי חובה או למלא את הזמן, בפעולה המונית שאינה בנושא או בשטח מצומצם.

למשל: אם יש אצלנו כ-40 חובבי מוסיקה קלאסית, מותר וצריך לערוך לעיתים פעולה שתהיה מיועדת רק להם. כגון: ערב תקליטים בתוספת הסבר של בעל מקצוע, הזמנת מלחין ישראלי וכדומה. ואותם הדברים אמורים לגבי חובבי שירה, תיאטרון, ציור, פילוסופיה, ארכיאולוגיה ועוד נושאים ושטחים אחרים שועדת תרבות אינה צריכה לדאוג "לאולמות הצי ריקים" ולקיים פעולות כאלו להנאתם ובהשתתפותם הנלהבת של חובבי אותו הנושא.

אינני טוען שפעולות התרבות צריכות להתנהל רק בצורה כזאת. צריך בהחלט לקיים גם פעולות המיועדות לכל ציבור החברים. אך מצד שני אין לפסול פעולות יותר מצומצמות המכוונות מלכתחילה רק לחלק מהחברים.

ביחוד אמורים הדברים לקראת הקמת מועדון לחבר שהוא המקום לקיום ערבים מסוג שדיברתי עליהם, הן מבחינת מספר החברים שהוא יכול להכיל, והן מבחינת האופי שכדאי לשוות לו לפחות בחלק מהערבים שהוא יהיה פתוח לחברים.

ארגון עסק

לחברים שלום!

עם סיום הדיונים בהנהלת המשק על ביצועי שנת 2013, ולאחר הדיווח באסיפת החברים שקיימנו מיד לאחר חג העצמאות, אני מוצא לנכון להעלות בפני ציבור החברים שנבצר ממנו להגיע לערב זה, את עיקרי הדברים. מכון שברצוני לתת משהו מכל ענף וענף, אמסור זאת בדגשים בלבד. בשל תפוצתו של עלים, אין אנו נוהגים לציין בו נתונים שלא לצורך. כמובן, חברים שמעוניינים להעמיק בתחומים שונים, יתקבלו אצלי בשמחה.

עיקרי כלל הפעילות המשקית 2013:

- עמידה ברוב יעדי התכנית (ואף מעבר) – הן בהכנסות והן ברווח.
- המשך תהליך עקבי תוך במגמה קבועה זה מספר שנים, של צמיחה והתפתחות.
- יצירה של תזרים מזומנים חיובי משמעותי מהפעולות המשקיות.
- המשך של צמצום רמת החוב החיצוני.
- המשך צמצום רמת חוב המשק לחבריו.
- שמירה על גובה הסכום הכספי הנמצא בקרן המילואים.
- יצירת תשתית לקראת פעולות הקליטה המסיבית הצפויה במהלך השנים הקרובות.
- שינוי המבנה הארגוני של אורגני הקיבוץ השונים תוך יצירת "חיץ מגן" על הקהילה והחבר מסיכונים העלולים להיווצר במערכת הכלכלית. המבנה הארגוני החדש מאפשר לנו לסיים את פרק השעבודים והערבויות שהושתו על המשק, הקהילה והחבר בשנים עברו, ולהעביר את אלה לתחום העסקים.
- תכנון ואישור תכנית אב חדשה לסעד – נמצאת לקראת הפקדה בוועדה המחוזית.
- תהליך שיוך הון לחברים הוסדר ואושר בימים אלו באסיפה.
- הסדרת התשתיות שלב ג' בשכונת שקד לקליטת חברים – הסתיים בעצם ימים אלו.
- הסדרת השימושים החורגים למול רשות מקרקעי ישראל.
- קידום פרויקטים של חשמל סולרי - פרויקט הגות יחל להפיק חשמל בשבוע הקרוב.
- נכנסו למתווה של "מחלק חשמל היסטורי", בעת הקרובה נקיים לציבור הרחב ערב הסברה בתחום.
- אושרה תכנית בינוי חדשה ליעוד מבני משק.
- הוכנה והופקדה במחוזית תב"ע למפעל הגז החדש.
- בתחום הגדלת מספר הנחלות אנו בצעדים הראשונים לקידום התחום.
- אישור להקמה של אתר קומפוסט – בתהליך, טרם הסתיים.
- תהליך שיוך דירות – טרם נכנס לשלבים משמעותיים בקידום הנושא.

בגד"ש:

- בעבודה משותפת של הדירקטוריון והנהלת הענף עוצבה תכנית אסטרטגית ארוכת טווח לענף, ואנו מאמצים ההמלצות ופועלים לפיהן.

- על אף הקשיים אנו אוחזים בפעולות הכשרה וקידום צוות העובדים והמנהלים בענף. המשך השבחת שטחי השותפות בברור חיל.
- נמשך תהליך הגדלה של השטח האורגני בשרשרת.
- כניסה לגידולים נוספים, חוחובה, קצח ואחרים.
- הוקמה תשתית ראשונית ליחידת מו"פ.
- לאחר מאבק ארוך קיבלנו מכסת מים מליחים. תכנון הנחת צנרת לחלקות נחביר – בביצוע.

מכון הגזר

- שידרוג מתמשך של יכולות כל חוליות שרשרת הערך ע"י מנהלת הגזר - שדה, מכון שיווק.
- שיפור רמת היבול בשדה, הן בכמות והן באיכות.
- שיפור משמעותי בתפוקת המכון.
- בוצעו שיפורים משמעותיים בתחום האיכות והטמעת תקן BRC.
- הקמת מערכים שיווקיים מתאימים לארצות היעד השונות.
- נבחנים מוצרים נוספים בסל השיווק.
- קידום ההחלטה על הקמת מכון מיון חדש, עבר בחיוב בהנהלת המשק, יידון בקרוב באסיפת החברים.

רפת

- התגברנו על בעיית הפריזון הנמוך וחזרנו לתפקוד רגיל בנושא.
- המשך מאמצים תמידיים להגדלת תפוקות החלב.
- התמודדות קשה וניסיון לבנות צוות קבוע לטווח ארוך – משימה בהחלט לא פשוטה.
- התייעלות ושיפור התפעול.
- הכנת נתונים לבחינה מעמיקה של הגדלת העדר בשלבים, עד לתנובה של 6.0 מיליון ליטר לשנה.

חממת סעד אסף

- הרחבה והעמקה ושיפור של פעילות השותפות שלנו באתר בתאילנד.
- הגדלת כושר הייצור באמריקס ובקנה.
- שמירה על רמת האיכות של מוצרנו בשווקי העולם.
- קליטת מיכון החוסך ידיים עובדות.
- שיפור תוצאות משמעותי בתחום זרעי המכלוא.
- הרחבת והעמקה בתחום תרבות הרקמה.

מטע - פרדס

- פעילות להצעת צוות העובדים.
- קידום שנטוע של מטע האבוקדו לקראת הנבה מרבית של החלקות (כ 510 ד').
- כריתת חלקת זן הטופז והעברתה לרשות הגד"ש.

- המשך פעילות השבחת חלקות הפרדס השונות.

לולי הרבייה והפטם

- ביצוע עסקה ארוכת טווח, משופרת עם בראון בתחומי פרגיות, ביצים, אפרוחים ותערובת.
- סיום שנה עם תוצאות סבירות הן ללול הרבייה הכבדה, והן פטם.
- שיפור יחסי במחירי הפטם במהלך שנת 2013.
- ענף הלול בארץ עדיין נמצא תחת רמת אי וודאות לא קטנה, נתון שישפיע כנראה על עתיד הלול שלנו.

פופלי

- ההסכמים הקודמים שהיו נחותים ובכמות לא מספקת עם ספקי חומר הגלם, הובילו לשחיקת רמת הרווחיות שהשפיעה גם על תוצאות 2013.
- שמירה על לקוחות הדגל שלנו תוך אפשרות של המשך גידול ענף הפופקורן.
- פעילות של יצירת הפסדים לאורך זמן של החנות הביאה לסגירתה.
- החלטה על מעבר לאתר חדש המאפשר הגדלת שרשת הערך – מיון, אריזה ואכסנה של התוצרת.
- כניסה לפעילות של ניפוי ומיון מוצרי חקלאות נוספים – חמצה, קצח ועוד.

ענפי עזר

- בסך הכול עמדו הענפים ולא חרגו מהתקציב שהוגש.
- נעשו מאמצים כנים לשיפור רמת השירות ואיכותו.
- נעשו פעולות לקידום יכולות ענפים אלו.

ואחרון אחרון - הקייטרינג

- הוקם ענף עסקי חדש בסעד - "שותפות קייטרינג סעד".
- הפעילות הפיזית של השותפות מתבסס על חלק מן התשתיות הקיימות.
- כמו כן, השותפות יצאה לדרך מתוך היכולות שנבנו בעבר בסעד.
- ניתן לראות שיפור, הגדלה וצמיחה משמעותית בפעילות כבר בחודשים הראשונים של הפעילות.
- למרות המשאבים שנדרשו להקמה (שהחלה באוגוסט), הסתיימה הפעילות בשנת 2013 בתוצאות חיוביות.
- השותפות מנהלת מערכת היזון חוזר קבועה עם הקהילה, החברים וצוות ייעודי שהוקם לשם כך, במטרה לשפר את השירות לסועד חבר הקיבוץ.

לסיכום - שנת 2013 הסתיימה הן בתפקוד תפעולי סביר ואולי אף יותר מכך, והן בתוצאות בהחלט לא רעות, שעלו אף על אלו של שנת 2011 הזכורה לנו לטוב. יישר כוח לכל העסקים במלאכה.

ולוואי ויתקיים בנו הפסוק: "... כי אין טוב מאשר ישמח האדם במעשייו..." (קהלת- ג', כ"ב)